

РЕШЕНИЕ

№ 21246

гр. София, 25.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1854** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Център за градска мобилност“ ЕАД, представлявано от Р. М. М. и С. Х. А., чрез адвокат Б. М., срещу решение № РС- 222 -[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО е оставено без уважение искането с вх. № ВГ/Н/2019/155574-[8]/12.04.2022 г. за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 155574, ЖЪЛТА ЗОНА, комбинирана.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта. Оспорват се като неправилни мотивите, с които административният орган е определил като неоснователни аргументите в искането за заличаване на регистрацията на атакуваната марка. Посочва, че ответникът не е съобразил Решение № 1863/18.02.2019 г. по дело № 3282/2018 г. на ВАС на РБ, в което се посочвало, какво гласи понятието „обществен ред“. В обжалваното решение изключително стеснително била разгледана хипотезата на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО. Възразява срещу мотивите на председателя на Патентно ведомство, че преценката за това дали определен знак противоречи на обществения ред и/или добрите нрави се прави въз основа на присъщите качества на този знак, а не въз основа на обстоятелства, свързани с поведението на лицето, търсещо закрила за този знак или с оглед съществуваща правна регламентация, която не го оправомощава да го използва за конкретна търговска дейност. С искането за

заличаване на регистрацията на атакуваната марка се целяло да предотврати използването на марката за постигането на лични бизнес цели, като маркопритежателят „БАССМАНИЯ-1“ ЕООД имал и които били насочени към сключване на споразумения с общините в страна за заплащане на правото да използват атакуваната търговска марка.

Акцентира, че от мотивите на решението следвал извод, че административният орган е приел, че атакуваната марка би се свързала със зонирания почасово паркиране, въведено от структурите на местната администрация в страната и функциониращо като „синя зона“, „зелена зона“, „жълта зона“ и в процес на въвеждане - „червена зона“. Въпреки това председателят на Патентно ведомство неоснователно отхвърлил искането за заличаване на атакуваната марка само със съображението, че услугите по предоставяне на паркоместа не били включени в услугите, за които марката се ползва със закрила. Административният орган не взел предвид наличието на възможност процесната марка да въведе в заблуждение потребителите относно естеството на услугите предоставяни от маркопритежателя и означени с марката Жълта зона. Ответникът следвало да отчете фактът, че използването на марката изисквало качеството на оправомощено лице, което по силата на законов или подзаконов нормативен акт организира, управлява и контролира дейността по предоставяне на паркоместа в населеното място в рамките на обособената Жълта зона. Това изискване било нормативно определено и възпрепятстването му (на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗМГО) щяло доведе до нарушение на обществения ред и отношения. В допълнение се сочи, че марката не съдържала информация за класовете, за които се отнасяла, поради което следвало да се изключи приложението на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, т.е. отказът бил неоснователен. След като съществувала регистрация, чието притежание и упражняване можело да доведе до нарушаване на обществения ред и до заблуждение на потребителите относно естеството на предлаганите услуги, искането за нейното заличаване правилно било основано на разпоредбата на чл.11, ал.1 т.6, т.7 ЗМГО. Моли за отмяна на обжалваното решение, поради постановяването му в противоречие на относимите законови разпоредби.

В проведените съдебни заседания жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител адвокат Б. М., поддържа жалбата, а в хода на устните състезания моли за нейното уважаване. Изложените в производството съображения са обобщени в представените на 10.10.2024г. писмени бележки. Направено е искане за възстановяване на разноските по делото, които са в размер на сумата от 2 550.00 лева.

Ответникът – председател на Патентно ведомство, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. И. Г., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Посочва, че не са налице основанията за заличаване на марката по чл. 11, т.6 и т.7 ЗМГО, както и че приетата съдебно-маркова експертиза не опровергава изводите на административния орган. Излага, че в атакуваното решение са съобразени всички факти и обстоятелства, както и са обсъдени всички твърдения на искателя, които са довели до постановяването на законосъобразен административен акт отговарящ на материалноправните изисквания на закона. При издаване на решението не са били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, заплатен от жалбоподателя, като едновременно с това въвежда претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „БАССМАНИЯ - 1“ ЕООД, представлявано от Р. Н.

Д. редовно уведомена, не е депозирала писмен отговор по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

В Патентно ведомство на Република България е била регистрирана марка с рег. № 155574 ЖЪЛТА ЗОНА, комбинирана, заявена на 05.07.2019г., регистрирана на 28.10.2020 г. за всички стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ), със срок на закрила до 05.07.2029 г.

Подадено е било искане с вх. № ВГ/Н/2019/155574-[8]/12.04.2022 г. от „Център за градска мобилност“ ЕАД, Общинско предприятие „Транспорт“ [община], Общинско предприятие „Паркиране и репатриране“ [община], Общинско предприятие „Паркинги и гаражи“ [община] и Общинско предприятие „Общински пазари и паркинги“ [община], представлявани от упълномощения представител по индустриална собственост, за заличаване на регистрацията на марката за всички стоки и услуги, за които тя е регистрирана. Като основание на искането е визирано нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗМГО. Посочва се, че словният елемент ЖЪЛТА ЗОНА на марката представлява нормативно определено понятие по Закона за движение по пътищата, Закона за местното самоуправление и местната администрация, Закона за общинската собственост, Закона за пътищата и Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Твърди се, че съгласно приетия „План за устойчива градска мобилност на [населено място]“ следва да бъде въведена „Жълта зона“ или „Жълти места“ за безплатно краткотрайно паркиране в зоните за платено паркиране и извън тях в близост до здравни, обществени, културни и други сгради и обекти, където е необходимо да бъдат осигурени паркоместа, обслужващи нуждите за краткотрайно паркиране. Към момента такава зона съществувала в района на МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД. Акцентира се, че следва да се отчете резултатът върху нормативно установения ред във връзка с почасовото платено паркиране в страната, ако маркопритежателят упражни изключителното си право да я използва за стоките и услугите, за които марката е регистрирана, или като забрани използването ѝ от страна на третите лица. Посочва, че използването на знака ЖЪЛТА ЗОНА във връзка с услуги на паркинги и на свързаните с тях стоки и услуги като транспорт, облекло, заведения, обозначаване и поставяне на табели/знаци, от лица, които не отговарят на изискванията на чл. 99, ал. 3 ЗДвП и не са определени по силата на съответен подзаконов акт да организират и предоставят нормативно регламентираната услуга ЖЪЛТА ЗОНА ще е в противоречие със закона. По отношение на твърденията за приложимост на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО искателите са изложили съображения, че атакуваната марка въвежда в заблуждение потребителите относно естеството на всички стоки и услуги, за които е регистрирана. Посочват, че словосъчетанието ЖЪЛТА ЗОНА е нормативно определено понятие за безплатно краткотрайно паркиране на улици, булеварди, площади и паркинги, които са публична общинска собственост. Предвид това словото ЖЪЛТА ЗОНА от процесната марка, носи информация относно естеството на услугата за паркиране в „жълта зона“ на територията на Столична община. Посочва, че използването на процесната марка от притежателя ѝ /„БАССМАНИЯ - 1“ ЕООД/, който не отговаря на изискванията по чл.

99, ал. 3 от ЗДвП би въвело потребителите в заблуждение, карайки ги да вярват, че той е свързан с предоставяне на услугата за паркиране в „жълта зона“.

Искането е изпратено до притежателя на марката „БАССМАНИЯ - 1“ ЕООД, като му е указана възможността да направи възражение.

На 06.07.2022г., в рамките на предоставения срок, е депозирано възражение срещу искането (л.50 – л.56 от делото). Във връзка с наведените съображения за приложимост на чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО маркопритежателят посочва, че предмет на изследване е марката сама по себе си, а не поведението на притежателя й след регистрацията й. Акцентира, че в искането липсват съображения защо словният елемент ЖЪЛТА ЗОНА на атакуваната марка сам по себе си нарушавал обществения ред. Посочва, че в случая следва да се установи нарушение на закона, както и наличие на действителна и достатъчно сериозна заплаха, която засяга основен обществен интерес, което в случая не било налице. Посочва, че в ЗДвП се предвижда създаване на „зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието“, без конкретно наименование „жълта зона“, като самото понятие се въвежда едва с приемането на подзаконовите нормативни актове по прилагане на ЗДвП, като било недопустимо те да дерогират приложението на чл. 13 от ЗМГО.

По отношение на твърденията за нарушение на по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО излага, че словосъчетанието „ЖЪЛТА ЗОНА“ не посочва характеристики на стоките и/или услугите, доколкото същото е формирано по езиково необичаен начин, изразът е двусмислен и марката в нейната цялост ще се възприеме по множество различни начини, а не само в смисъла на "място за почасово платено паркиране“. Посочва, че дори да се приеме, че словният елемент предоставя информация за естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките и/или услугите, то не е налице втората предпоставка на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, а именно информацията да е с невярно, заблуждаващо съдържание. Оспорва твърдението на искателите, че е налице заблуждаващо съдържание, тъй като маркопритежателят не би могъл да предоставя конкретната услуга. Посочва, че заблуда относно характеристика на доставчика на услугата не е основание да бъде отказана регистрация на марка, още повече, че създаването, организацията и функционирането на почасово платено паркиране не е забранена от закона дейност, и би могла да се предоставя и от него. Посочва, че липсва нормативно изискване общинските зони за паркиране да бъдат обозначени със знак „ЖЪЛТА ЗОНА“, поради което възприемането му няма да е еднозначно и няма да повлияе на потребителския избор. Поради това, моли искането за заличаване на регистрацията на марката да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Препис от становището на маркопритежателя е изпратен на искателите, които в рамките на предоставения срок са изложили своите съображения, поддържайки същото за заличаване на регистрацията на атакуваната марка на посочените основания и оспорвайки аргументите на маркопритежателя.

Определеният със заповед № 3-832/1//16.11.2023 г. на председателя на Патентно ведомство (л.42 от делото) състав на отдел „Спорове“ е изготвил становище по чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО (л.32-38) с предложение да не бъде уважено искането за заличаване регистрацията на марка с рег. № 155574 ЖЪЛТА ЗОНА.

С атакуваното решение № РС-222-[1]/13.12.2023 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, е оставено без уважение искане с вх. № ВГ/Н/2019/155574-[8]/12.04.2022 г. за заличаване на регистрацията на марка ЖЪЛТА

ЗОНА с рег. № 155574, комбинирана, за стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 на Международната класификация на стоките и услугите.

В процеса е приета съдебно-маркова експертиза, изготвена от вещото лице инж. В. Ш. обективно и в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал. В заключението е посочено, че от април 2024 г. е утвърдена и влязла в сила хармонизирана практика по случаите за марки, които противоречат на обществения ред или на приетите принципи на добрите нрави - СР14. Първата публикация на проекта на тази практика е публикуван през м.октомври 2022 г., като стараната ни се присъединява на 19.04.2024г. В посочената практика е дадено определение как трябва да се разбират понятията за обществен ред и приетите принципи на добрите нрави. Общественият ред следва да се разбира като набор от основни норми, принципи и ценности на обществата в Европейския съюз в даден момент. Понятието включва по-специално универсалните ценности на Европейския съюз, като човешко достойнство, свобода, равенство и солидарност, както и принципите на демокрацията и върховенство на закона, както е провъзгласено в Хартата на основните права на Европейския съюз. Приетите принципи на добрите нрави се отнасят до фундаментални морални ценности и стандарти, приети от обществото в Европейския съюз към даден момент. При анализите следва да се преценява самия знак *per se*, без да се вземат предвид стоките и/или услугите, за които е заявен. На анализ следва да се подложи връзката между стоките и услугите и знака, както и възприемането от релевантния потребителски кръг. Заявените стоки и услуги трябва да бъдат анализирани, тъй като служат за идентифициране както на съответния потребителски кръг, така и на възприемане на знака от потребителите. След това се предоставя информация относно ключови принципи, свързани със съответната публика и нейното възприятие, включително някои елементи, които могат да окажат въздействие.

В заключението е даден е неизчерпателен списък на знаците, които могат да бъдат атакувани на това основание. Това са знаци свързани например със забранени вещества /хероин, кокаин, екстази, канабис, амфетамин и др./; рискове за обществената безопасност; религиозна или свещена връзка; вулгарни елементи /псувни, обидни жестове/; непристойност, сексуални намеци; знаци, пренебрежителни или клеветящи определена група хора; престъпления срещу човечеството, расистки и екстремистки режими, организации и движения; добре известни трагични събития; исторически личности, национални/европейски символи и/или личности с висока почит.

Марката ЖЪЛТА ЗОНА не се отнася до нито един от посочените по-горе примери. Жалбоподателят базира мотивите си по чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО основно върху разпоредбата на чл.108 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община. Доколкото СР14 С. Practice изрично изключвал прилагането на това абсолютно основание на база конкретни норми, уреждащи функционирането, правата и задълженията на законовата държавна и местна власт, то не би следвало процесния случай да има отношение към разпоредбата на чл.11, ал.1, т.6 ЗМГО. Вещото лице е приело, че марка рег.№ 155574 ЖЪЛТА ЗОНА комбинирана не противоречи на обществения ред или на добрите нрави.

Относно изискванията на чл.11, ал.1, т.7 ЗМГО, вещото лице В. Ш. уточнява, че съгласно европейската практика, марката е подвеждаща, когато са изпълнени два кумулативни критерия: 1. Релевантният кръг потребители

разпознава знака като предаващ конкретно, ясно и недвусмислено послание относно естеството, качеството или географския произход (или друга характеристика) на стоките и услугите, формулирано по такъв начин, че използването без измама е невъзможно; 2. Релевантният потребител може да разчита на това съобщение и да закупува стоки или услуги с погрешното убеждение, че те притежават определена характеристика, която не могат да притежават (т.е. има измама или достатъчно сериозен риск да бъдат измамени). Даден знак няма да се счита за ясно предаващ съобщение, указващо характеристика на стоките и услугите, ако: 1. комбинацията от подвеждащия елемент с допълнителни елементи индицира бизнес или предприятие, вместо да предава съобщение за стока или услуга или техните характеристики; 2. знакът съдържа концептуално значение/съобщение, което не позволява елементът да бъде възприеман по измамен начин; 3. комбинацията от елементи на знака създава логическа и концептуална единица, която не трябва да бъде изкуствено разчленявана; 4. знакът съдържа препратка към различни стоки и/или услуги и следователно няма да се възприема като указание за конкретни стоки и услуги. Марката се счита за подвеждаща, само ако подвеждащото съобщение се отнася до стоките и услугите, както са специфицирани. Във всички случаи подвеждането трябва да е по отношение на характеристики на стоките и/или услугите, а не до лицето, което ги предлага. Поради това, настоящият случай не следвало да има отношение към разпоредбата на чл.11, ал.1, т.7 ЗМГО.

Въз основа на предоставените по делото материали и информация, както и от публично достъпната информация, е направен извод, че терминът ЖЪЛТА ЗОНА се свързва с места за платено почасово паркиране, в резултат на нормативното му въвеждане от държавните органи (чрез законодателството), както и от функционирането му чрез органите на местната власт в някои градове от страната. Стоките и услугите, за които марката ЖЪЛТА ЗОНА е регистрирана в класове 25, 39 и 43, могат да се свържат с нормативно въведените услуги по платено или безплатно паркиране. Вещото лице намира, че само стоките от клас 25 - работни дрехи; униформи и услугите от клас 39 - информационни услуги, в областта на складирането; транспорт на аварирани превозни средства; услуги по преместване, пренасяне, могат да се приемат за свързани и допълващи към основните услуги по паркиране. За останалите стоки и услуги от класове 25, 39 и 43 намира, че марката е отличителна.

При така установеното от фактическа страна, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град** формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване

пред съд административен акт, от лице, чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения двумесечен срок, считано от 14.12.2023г. – датата на съобщаването му на неговия адресат.

Разгледана по същество, жалбата е *НЕОСНОВАТЕЛНА*.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от „Център за градска мобилност“ ЕАД и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, решение № РС-222-[1]/13.12.2023г. на председателя на Патентно ведомство е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл. 76, ал. 8 във вр. ал.7, т.1 от ЗМГО. Не съществува отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, съдът преценява, че е спазено изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава и посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Не е налице отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка чл. 146, т. 2 АПК.

На трето място, не се констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обусловят отмяната на акта. Административното производство е образувано по реда на чл.36, ал.4 във вр. ал.1 от ЗМГО за заличаване на регистрацията на атакуваната марка. След като е констатирано, че искането на отговаря на критериите за допустимост и формална редовност, то е разгледано по същество и е оставено без уважение с решение по чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО. Спазена е процедурата по уведомяване на притежателя на марката за постъпилото искане за заличаването ѝ, предоставена е възможност за становище на искателите съгласно изискванията на чл.76, ал.1, ал.2 и ал.4 ЗМГО. След изясняването на относимите факти и обстоятелства съставът по спорове, определен по реда на чл. 69, ал. 4 ЗМГО, е изготвил становище по чл.76, ал.7, т.1 ЗМГО за вземане на решение за оставяне без уважение на искането за заличаване на регистрацията на марката. Прието е

атакуваното *решение № РС-222-[1]/13.12.2023г.* на председателя на Патентно ведомство, което изцяло съответства на становището на състава по спорове. Съдът констатира, че в хода на протеклото административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неразкриване на действително осъществилата се фактическа обстановка и да са препятствали жалбоподателя да участва в него и да ангажира доказателства. Ето защо, липсва основанието за отмяна по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Искането, послужило като основание за започване на административното производство, е подадено на основание чл. 36, ал.4 във вр. ал.1 от ЗМГО. Съгласно цитираните разпоредби, регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и чл. 11, като в случая, жалбоподателят „Център за градска мобилност“ ЕАД е изложил твърдения за наличие на абсолютните основания по чл. 11, ал.1, т. 6 и т.7 от ЗМГО.

Разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО съдържа забрана за регистрация на марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави. Цитираната норма предпоставя регистрираният знак сам по себе си и във връзка със заявените стоки и услуги да е в противоречие с обществения ред и/или добрите нрави, тоест обект на изследване са собствените качества на марката. Понятията „обществен ред“ и „добри нрави“ нямат легална дефиниция в ЗМГО, поради което се приема, че техният смисъл е този, който е вложен в другите нормативни актове и общоупотребимия език /Решение № 8410/21.06.2018 г. по дело № 11437/2017г. на ВАС/. Двете понятия често се преплитат смислово. Понятието „добри нрави“ може да бъде обобщено като моралните и етични ценности и стандарти, към които обществото се придържа. В Решение № 7/04.06.1996 г. на Конституционния съд на Република България по к. дело № 1/1996 г. понятието „обществен ред“ е дефинирано като „установеният с нормативни актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права“. Съдът споделя мотивите на административния орган относно релевантния кръг лица, които в случая не следва да се ограничават само до потенциалните потребители на стоките и услугите, за които е регистрирана атакуваната марка, но и до останалите представители на обществото, доколкото последните могат да се почувстват засегнати от нея.

Както се посочва в Методическите указания на Патентното ведомство,

разпоредбата на чл. 11, ал.1, т. 6 от ЗМГО намира приложение, когато марката е насочена пряко срещу основните обществени норми. В случая, както е възприето и в атакуваното решение и е уточнено от вещото лице в експертизата, за да се определи дали марката противоречи на обществения ред и/или добрите нрави, на анализ подлежи знакът per se, тоест неговите присъщи качества, а не например обстоятелства, свързани с лицето, търсещо закрила за този знак при използването му за определена търговска дейност. В случая само по себе си словото ЖЪЛТА ЗОНА, от което се състои атакуваната марка, не противоречи на обществения ред, като съвкупност от писани и неписани правила за поведение, и добрите нрави, като морални ценности и стандарти. В комбинацията на двата словни елемента, съдът не открива обидно, цинично, вулгарно, или друго неподходящо съдържание, което да предизвиква негативна обществена реакция. Обстоятелството, че в чл.108 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община и в одобрен план за развитието на градската мобилност, е предвидено това словосъчетание да очертава места за контролирано безплатно паркиране по никакъв начин не би могло да определи марката като противоречаща на добрите нрави и обществения ред. Ако се твърди, че знакът ЖЪЛТА ЗОНА представлява особен обществен интерес, като основание за заличаване би могло да се изследва приложимостта на чл.11, ал.1, т.9 ЗМГО, каквото в случая не е заявено и не би могло да бъде обект на съдебна проверка.

Не е налице и хипотезата на чл.11, ал.1, т.7 от ЗМГО да не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. Обект на анализ е отново не субектът, който предоставя стоката или услугата, а само техните характеристики. Основанието за заличаване на марката, ако тя въвежда в заблуждение потребителите относно лицето, чиито са стоките или услугите е този по чл.12 ЗМГО. Както е констатирано и в оспореното решение, атакуваната марката не е регистрирана за услуга от клас 39 „отдаване под наем на паркоместа“. По отношение на другата услуга от клас 39, „автомобилен транспорт“ за която марката е регистрирана, предоставяне на паркоместа не е част от тази услуга, тъй като се касае за нееднородни по своето естество услуги, които обичайно се предоставят от различни лица/търговци. Услугите „автомобилен транспорт“ не са еднозначни на услугите по предоставяне на паркоместа, към които насочват словните елементи на процесната марка. Спрямо стоките от клас 25 - работни дрехи; униформи и услугите от клас 39 - информационни услуги, в

областта на складирането; транспорт на аварирани превозни средства; услуги по преместване, пренасяне, услугата „почасово паркиране“ не е водеща в реализирането им, а тя е по-скоро допълваща и съпътстваща. Както се посочва в Методически указания за прилагане на чл.11 и чл. 12 от Закона за марките и географските означения, вероятността от заблуда следва да се анализира от гледна точка на потребителите и може да възникне само когато знакът или означенията от които се състои изключително или включва в състава си марката, имат смислово значение което се възприема от потребителите като еднозначно указание относно естеството, качеството или географския произход на стоките или услугите, каквото в действителност не е налице. Безспорно в случая такава еднозначно указание липсва.

В заключение, липсват предпоставките за приложение на чл. 11, ал.1, т.6 и т.7 от ЗМГО, поради което жалбата на „Център за градска мобилност“ ЕАД срещу *решение № РС- 222 -[1]/13.12.2023 г.* на председателя на Патентно ведомство на Република България е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал.3 от АПК съдът намира, че искането за присъждане на разноски от ответника следва да бъде уважено в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Център за градска мобилност“ ЕАД представлявано от Р. М. М. и С. Х. А., срещу *решение № РС- 222-[1]/13.12.2023г.* на председателя на Патентно ведомство на Република България.

ОСЪЖДА “Център за градска мобилност“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Патентно ведомство на Република България с адрес: [населено място], [улица] сумата в размер на 100.00 (сто) лева, на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

Съдия: